

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 32126

Kl. 72 d, 19/10

MKP F42 b 13/24

Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni, Praga
i Bohdan Pantoflíček, Pilzno—Lochotin

Pocisk do luf gładkich, zaopatrzony w brzechwy

Zgłoszono 23 maja 1939

Udzielono 20 sierpnia 1943

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pocisk do luf gładkich, zaopatrzony w brzechwy. Znane są pociski, składające się z przedniej ostrołukowej części, krótkiego cylindrycznego tułowia i ostrołukowego tyłu. Przedłużenie tyłu pocisku tworzy stożkowa wklęsła tylna część ostrołukowa, która zawiera ładunek miotający. Wynalazek polega zasadniczo na zastosowaniu małego, lecz zupełnie sprawnie działającego stabilizatora i na celowym ukształtowaniu i umieszczeniu dodatkowego ładunku miotającego.

Na rysunku na fig. 1—8 przedstawiono dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku, na fig. zaś, 9 i 10 są przedstawione odmiany szczegółów, które mogą być

zastosowane do tych dwóch przykładów wykonania.

Jak widać na fig. 1, 2, 5 i 6, w obydwóch przykładach wykonania skorupa pocisku pod względem kształtu składa się z przedniej części ostrołukowej 6 o promieniu 21, krótkiego cylindrycznego tułowia 5, z ostrołuku 23, tworzącego tył 7 pocisku, który jest przedłużeniem tułowia i przechodzi na dolnym końcu w stożkową lub wklęsłą ostrołukową część 25. Przedłużenie tej części tworzy ogon 2 do umieszczenia ładunku miotającego i brzechw.

W tylnej części ogona pocisku jest umieszczony stabilizator 3, który wskutek odpowiedniego kształtu pocisku mimo swojej małej wysokości działa sprawnie. Stabili-

zator jest wykonany jako jedna całość lub tworzy całość z piastą, która jest połączona z brzechwami stabilizatora. Piasta 10 przechodzi stopniowo w ogon 2 pocisku i jest zwężona do możliwie najmniejszej wartości 28, wystarczającej na umieszczenie kapiszona 26 lub śruby zapłonnika, dzięki czemu szerokość użyteczna brzechw stabilizatora jest powiększona.

Według fig. 1 i 2 w ściankach ogona pocisku, w którym umieszczony jest ładunek miotający 4, są wykonane otwory 11. Te otwory znajdują się jeden nad drugim w płaszczyznach brzechw lub w płaszczyznach każdej drugiej lub trzeciej brzechwy 3, jak to widać na przekroju poprzecznym wzdłuż linii 13—13 na fig. 1 (fig. 3). Ponieważ ogon pocisku posiada kształt stożkowy, zwężający się w stosunku do malejącej grubości ścianki w kierunku jego dna, jest więc bardzo lekki i nie obciąża zbyt mocno pocisku.

Stabilizator jest bardzo cienki i wykonany najlepiej w całości przez odlanie lub prasowanie w stanie plastycznym np. z glinu, elektronu lub podobnego tworzywa, lub składa się z oddzielnych cienkich i elastycznych płytek stalowych, przymocowanych do ogona pocisku. Stabilizator może być wykonany także z oddzielnych lub przy pomocy narządów pośrednich połączonych brzechw, tworzących w miejscu połączenia odpowiednią piastę lub podobny narząd. Piasta 10 znajduje się na nasadzie ogona pocisku (fig. 1 i 5), przy czym jej powierzchnia jest dostosowana do powierzchni ogona, wskutek czego nie może powodować niekorzystnego oporu powietrza.

Piasta 10 może służyć także do umocowania kapiszona 26 zapłonnika.

Na fig. 1—4 dodatkowe ładunki miotające są umieszczone w podłużnych osłonach 14, przy czym na fig. 3 te ładunki są uwidocznione w przekroju poprzecznym wzdłuż linii 13—13 na fig. 1, na fig. zaś 4 —

w przekroju poprzecznym wzdłuż linii 29—29 na fig. 1. Te ładunki przylegają do ogona 2 pocisku w miejscach otworów 11. Do umocowania dodatkowych ładunków miotających służą występy 15 w kształcie haków, wykonane na brzechwach, do których przylegają osłony 14 ładunków. Odpowiednie występy na górnym końcu ogona mają kształt zębów 17. Osłony ładunków dodatkowych są zaopatrzone na końcach w wycięcia 18, 19 (fig. 1 i 2), umożliwiające zakładanie tych ładunków na występy 15 i 17.

Dzięki takiej budowie wyzyskuje się dobrze przestrzeń około ogona pocisku do założenia dodatkowych ładunków miotających i osiąga się w ten sposób niezawodne zapalenie każdego ładunku dodatkowego, ponieważ każdy z nich jest zapalany przez pionowy szereg otworów 11 w ogonie (fig. 1 i 2).

Oczywiście, liczba występow 17 na górnym końcu ogona pocisku odpowiada tylko połowie, jednej trzeciej lub jednej czwartej liczby brzechw, zależnie od tego, jaką liczbę ładunków dodatkowych się stosuje. Haki mogą być założone ruchomo na czopach 31, mianowicie tak, iż po przechyleniu wchodzi w odpowiednie wycięcia 32 w ogonie, jak to uwidoczniono na fig. 9.

Zamiast haków 17 do przytrzymywania ładunków dodatkowych mogą być wykonane w ogonie lub skorupie pocisku wycięcia 33 (fig. 10). W tym przypadku osłony 14 ładunków dodatkowych są zaopatrzone na górnym końcu w występy 35, które wchodzi we wspomniane wycięcia 33.

Z małą odmianą można to samo zastosować do pocisków według fig. 5 i 6 lub 7 i 8. Występ 37 dolnej części każdej osłony 14 ładunku dodatkowego znajduje się zawsze między dwoma brzechwami lub ich hakami 15 i wystaje za nie, jak to uwidoczniono na fig. 6—8. Dzięki temu osiąga

się pewne umocowanie dolnych końców osłon 14, górne zaś końce tychże są umocowane za pomocą haków 17, a mianowicie zawsze za pomocą jednego haka, znajdującego się w górnej części ogona w płaszczyźnie symetrii brzechw, lub też stosuje się po dwa haki przeciwległe do odpowiednich brzechw.

Piasta stabilizatora, posiadająca małe wymiary, może, ze względu na uproszczenie wykonania, posiadać kształt cylindryczny, przylegający gładko do zewnętrznej powierzchni ogona.

W przykładzie wykonania według fig. 10 zadanie wycięć 33 mogą wykonać przednie otwory wydmuchowe w ogonie 2 lub skorupie pocisku, w które wchodzi występy 35 osłony 14. Poza tym haki 17, które według fig. 1 i 5 są umieszczone na ogonie, mogą być przymocowane do dolnego końca skorupy pocisku. Mogą one w tym przypadku być wykonane z blachy i przymocowane do skorupy przez spawanie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk do luf gładkich, zaopatrzony w brzechwy, stanowiące stabilizator, znamienny tym, że stabilizator jest połączony z piastą, umieszczoną na nasadzie ogona, przy czym piasta ta łączy się gładko z powierzchnią ogona lub tworzy tylko mały występ w stosunku do niej.

2. Pocisk według zastrz. 1, znamienny tym, że brzechwy stabilizatora są wykonane z cienkich i elastycznych, np. stalowych blach, przymocowanych do nasad piasty stabilizatora.

3. Pocisk według zastrz. 1, znamienny tym, że stabilizator składa się z oddzielnych par brzechw, połączonych ze sobą bezpośrednio lub za pomocą nakładek i w miejscu połączenia tworzących piastę.

4. Pocisk według zastrz. 1—3, znamienny tym, że piasta stabilizatora jest cylindryczna i przylega gładko do zewnętrznej powierzchni ogona.

5. Pocisk według zastrz. 1—4, znamienny tym, że ładunki dodatkowe są umieszczone w podłużnych osłonach, osadzonych dookoła ogona i przylegających do poszczególnych szeregów otworów w ogonie.

6. Pocisk według zastrz. 1—5, znamienny tym, że osłony ładunków dodatkowych są osadzone dolnymi końcami na hakach lub występach brzechw, przy czym między tymi hakami i brzechwami na górnym końcu ogona lub dolnym końcu skorupy pocisku znajdują się cienkie, ewentualnie ruchome haki, służące do przytrzymywania osłon ładunków dodatkowych, zaopatrzonych w odpowiednie wycięcia.

7. Pocisk według zastrz. 1—6, znamienny tym, że do przytrzymywania górnych końców osłon ładunków dodatkowych, zaopatrzonych w występy, służą wgłębienia lub wycięcia, wykonane w miejscu styku ogona i skorupy pocisku, w górnej części ogona lub w dolnej części skorupy.

8. Pocisk według zastrz. 1—6, znamienny tym, że do przytrzymywania górnych końców ładunków dodatkowych służą otwory wykonane w ogonie pocisku.

9. Pocisk według zastrz. 1—8, znamienny tym, że dolne końce osłon ładunków dodatkowych, opierających się o jedną lub dwie brzechwy, znajdują się w przestrzeniach między brzechwami.

Akciová společnost, dříve
Škodovy závody v Plzni,
Bohdan Pantoflíček
Zastępca: inż. F. Winnicki
rzecznik patentowy

Fig. 1.

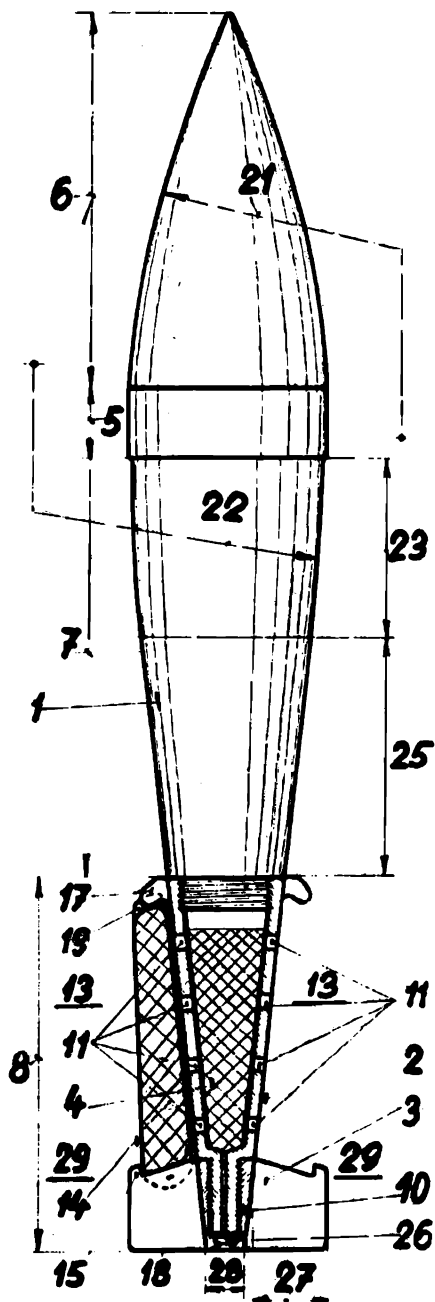

Fig. 2.

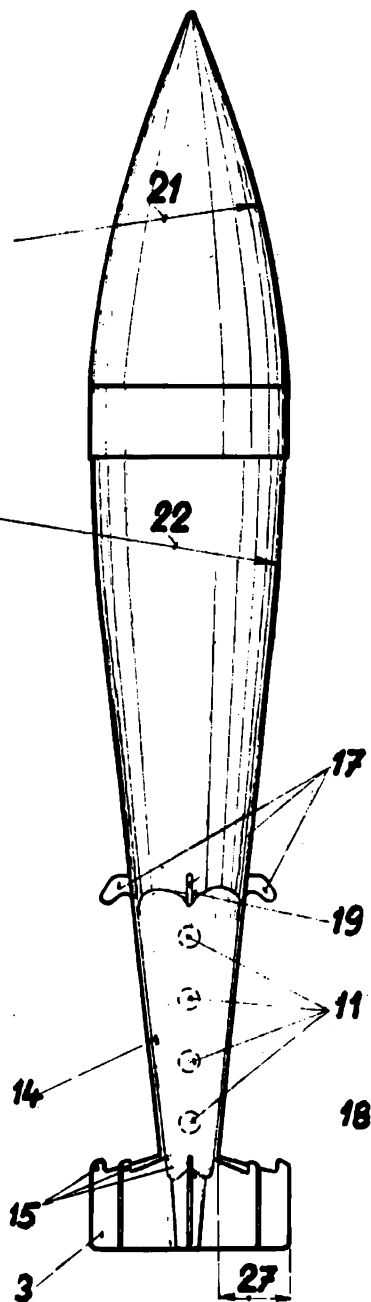

Fig. 5.

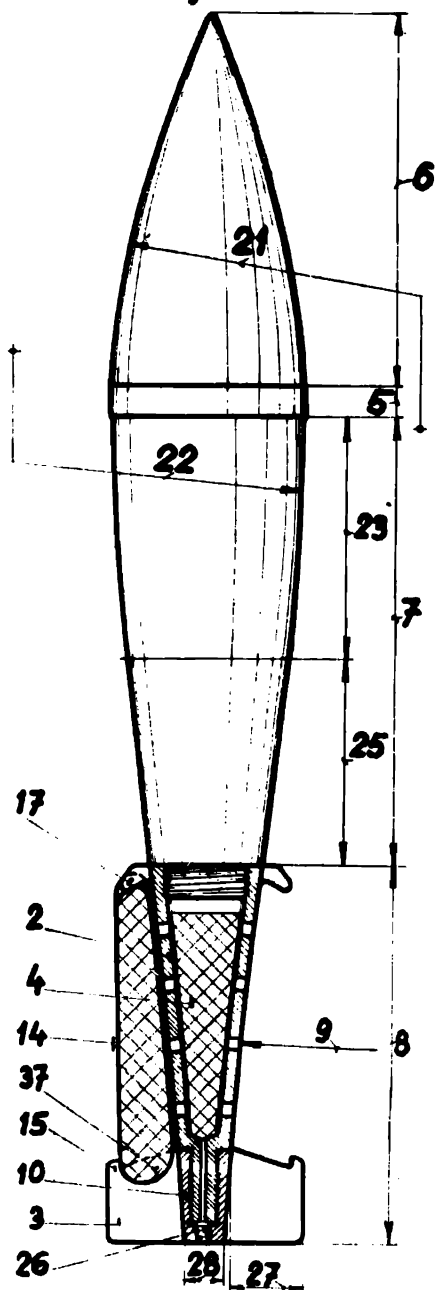

Fig. 6.

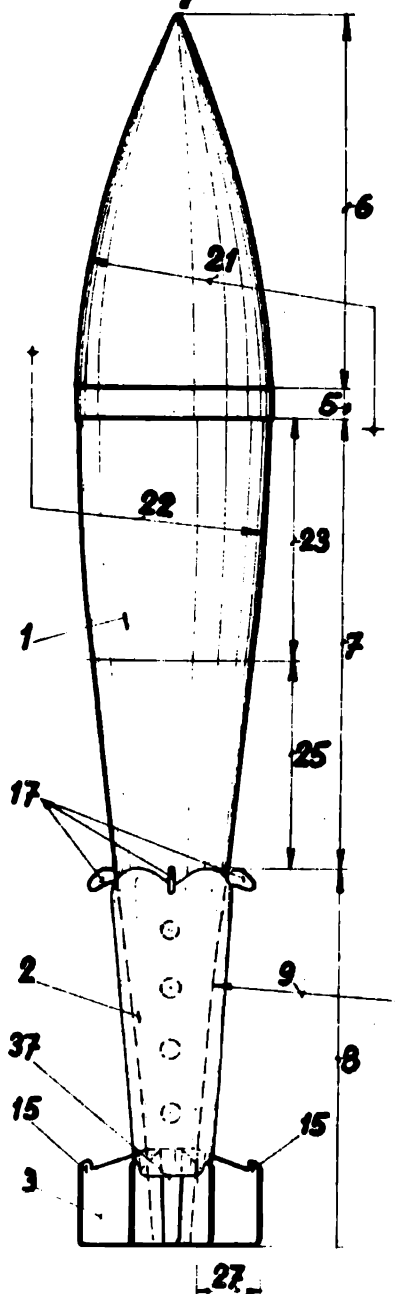

Fig. 3.

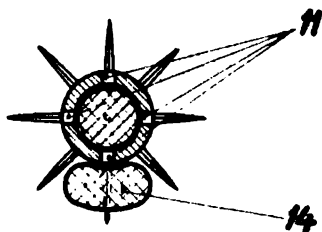

Fig. 4.

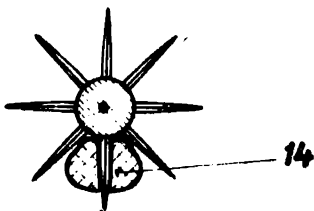

Fig. 7.

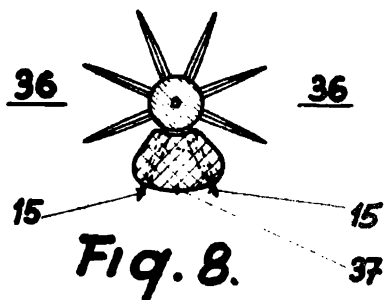

Fig. 8.

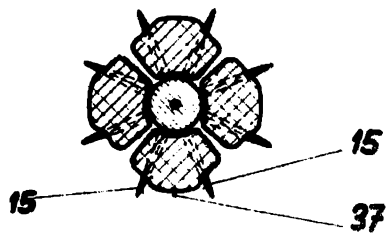

Fig. 9.

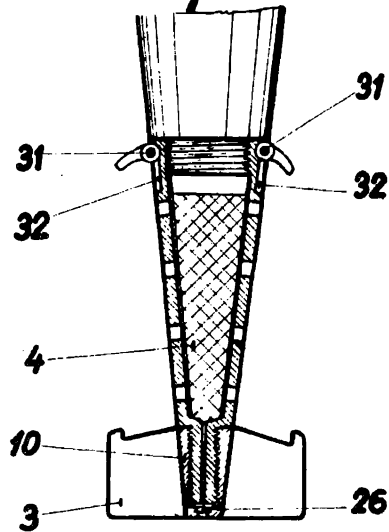

Fig. 10.

